

УДК 373.014.54(477)

СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ДЕРЖАВІ

Хмиров І. М.

*к.психологічних н., докторант навчально-науково-виробничого центру
НУЦЗУ*

Інформатизація освіти в Україні - один з найважливіших механізмів, яка зачіпає основні напрями модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. [3] Міняється сама парадигма освіти. Велика роль надається методам активного пізнання, самоосвіті, дистанційним освітнім програмам.

Дистанційна освіта - засновано на сучасних інформаційних і комунікаційних технологіях навчання і підвищення кваліфікації.

Ефективність державного управління впровадженням дистанційного навчання заснована на тому, що студенти самі відчувають необхідність подальшого навчання, а не піддаються тисняві з боку. Вони мають можливість роботи з навчальними матеріалами в такому режимі і об'ємі, який підходить безпосередньо їм. Ефект значною мірою залежить від того, наскільки регулярно займаються студенти. Послідовне виконання контрольно-діагностичних завдань і випускної роботи, а також підтримка в усіх питаннях з боку викладача-координатора забезпечує планомірне засвоєння знань.

Аналіз впровадження дистанційного навчання показує, що до реального контингенту потенційних студентів можна віднести тих, хто часто знаходиться у відрядженнях, військовослужбовців, територіально віддалених слухачів, жінок, які знаходяться в декретній відпустці, людей з фізичними недоліками, тих, хто поєднує навчання і роботу, співробітників, які підвищують свою кваліфікацію і тому подібне. І попри те, що дистанційне навчання передбачає отримання також і базової середньої освіти, цей напрям не отримав активного впровадження в освітній процес шкіл, коледжів і інших середньо- спеціальних установ освіти [2].

Не кожному вдається відучитися п'ять років в стінах закладу вищої освіти, але сучасні технології можуть дати другий шанс. Дистанційна освіта - навчання на відстані - стала істинною новацією 21 століття. Віртуальний курс лекцій дозволяє скоротити або розтягнути час навчання на власний

розсуд. Серед плюсів такого навчання називається можливість займатися у будь-якому місці, де є комп'ютер, навчальний матеріал суворо дозований за тижнями і співпадає з усіма вимогами, які пред'являються до студентів будь-якого закладами вищої освіти, крім того, у студента є можливість виконувати завдання в слухний для нього час. Процес виконання завдань залишається за кадром. Теоретично їх може зробити хтось інший. Для здачі сесії потрібна особиста присутність. Дистанційне навчання дешевше стаціонарного і навіть заочного, але за рахунок купівлі комп'ютера і плати за Інтернет помітно дорожчає.

На першому курсі дистанційного навчання багато студентам страждають від недоліку контролю з боку деканату. Головна складність - змусити себе вчитися. Ще одна проблема - відсутність особистого спілкування з викладачем.

Для одних нова система навчання - єдиний доступний образ отримати вищу освіту, інші - ні за що не проміняли б традиційне навчання на дистанційне, оскільки сприймають університет не лише як місце навчання, але і можливість особистого спілкування із студентами, і з викладачами [1].

Ефективність державного управління впровадженням дистанційного навчання для випускників і студентів перебуває в стадії формування і тому, можливість вчитися дистанційно не обмежує можливості вчитися і удосконалюватися в професійній діяльності під час роботи на підприємстві. Цей рівень освіти студенти вважають цілком достатнім і можливим для здійснення своїх життєвих планів. Багато з них рахує, що отримані знання відповідають успішній роботі.

Дистанційне навчання орієнтоване на впровадження в навчальний процес принципово нових моделей навчання, які припускають проведення конференцій, самостійну роботу студентів з інформаційними полями з різних банків знань, проектні роботи, тренінги й інші види діяльності з комп'ютерними технологіями. Джерелом інформації в цих моделях є бази даних у віртуальному навчальному середовищі, координатором навчального процесу – викладач, а інтерпретатором знань – студент. Таким чином, діяльність студента змінюється в напрямку від одержання знань до їхнього пошуку.

Список літератури:

1. Кравченко Н. А. Система дистанционного обучения как один из факторов повышения уровня конкурентоспособности государства/Н. А. Кравченко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Экономика». – 2007. – Том 20 (59). – № 1 – С. 90–95.
2. Степанов В.К. Про дистанційне навчання/В.К. Степанов// <http://www.iatp.kharkov.ua/cat/sites/stepanov/>.
3. Олексенко Р. І. Дуальна система підготовки кваліфікованих кадрів як шлях реформування ВНЗ / Р.І. Олексенко // XIII міжнародна

наушна практична конференция, «Динамика та на сьвременната наука 2017», 15- 22 юли 2017. С.- 48-50.

4. Домбровська С. М., Гусаров О. О., Дуднева Ю. Е. Проблеми та перспективи розвитку державного управління: монографія. Харків: УІПА, 2014. 172 с.

5. Домбровська С. М. Трансформація державного управління освітньої політики України в контексті подальшого реформування та стабілізації / С. М. Домбровська // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. – Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ “Магістр”, 2010. – Вип. 1. – С. 293–298.

6. Домбровська С. М. До питання про деякі теоретичні положення реформування державного управління системою вищої освіти України / С. М. Домбровська // Держава та регіони. – 2011. – № 1. – С. 31–34. – (Серія «Державне управління»).